

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Narečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristočna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rekopis se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 126.

V Ljubljani, v sredo 4. junija 1890.

Letnik XVIII.

Kršćanske poslance hoćemo.

Po mnogih kronovinah so razpisane nove deželnozborske volitve, in sicer na Moravskem, Štirskem, Koroškem itd. Glede novih poslancev piše bruski „Hlas“ pod napominanim naslovom nastopno:

Praktična politika je umetelstvo. Ne vsak, kdor more dan na dan prečitati nekoliko časopisov, kdor zna govoriti, vsacega javno delavnega moža, če treba tudi nesmiselno obsojati, s puhlimi frazami opletati na levo in desno, predsedovati kakemu odboru za oskrbovanje menj važnih zadev in konečno kak naučen govor v zadovoljnost skromnega občinstva narekavati, je sposoben že za poslanca, postavodajalec in narodnega prvaka. Politkar in poslanec, kakeršnega si mi predstavljamo in ga volijo vsi politično zreli in dospeli narodi, h kojim bi se prištevati sami tako radi, mora ne samo mnogo vedeti, temveč tudi mnogo umeti. Veda sama tudi še ne stori dobrega politika, kajti so možje zeló ućeni, koji se, kakor hitro se lotijo praktične politike, ne prestano izpodtikajo, in sicer navadno radi tega, ker vzlic vsi ućenosti ne znajo izvrševati politike kot utemeljnost.

Ti možje so slični jako ućenim vojskovodjam in strategom, ki poznajo vojno zgodovino do najmanjših podrobnostij, kojih mišljenje je prevejano taktičnimi pravili, ki izborno uméjo predavati o načrtu, postopanju in izidu vsake posamične bitve in presojevati povsem temeljito tudi najslavnije vojskovodje vseh narodov; ali ko se pa ti preućeni generali pojavijo na vežbališčih in imajo praktično dokazati svojo umetelnost, delajo same napake, vse narobe, in ko so v istini na bojnem polju, navadno izgublajo vsako bitvo. Ne samo vojskovodje, temveč tudi poslanci, hoćejo li imeti sijajne vspehe, biti morajo takorekoč od božje milosti.

S kakimi svojstvi se imajo odlikovati prihodnji naši poslanci, o tem smo že prećesto razpravljali. Drugi so istotako storili, seveda s svojega stališća, obsojevajoć hkrati vse doseđanje poslance in zahtevajoć, naj se zamenjajo z njihovimi odloćnimi

pristaši, da-si nesposobnimi za poslanstvo. Kdor izmed njih se je osvedoćil, ostani poslanec tudi nadalje, ako se le more od njega pričakovati, da ostane privrženec odloćne politično-narodne smeri. Kdor se je pa osvedoćil bodi-si npravno, bodi-si duševno povsem za nesposobnega, isti bodi nadomešćen z novim. Da bi tu naštevati imena sposobnih in nesposobnih, tega ne storimo: o tem naj odloćijo volilci sami. Kakoršne poslance si bodo izvolili, take bodo pa imeli.

Za jedno lastnost poslaniških kandidatov se je pa doslej, razven nas, malokdo zmenil, kakor bi se to svojstvo samo po sebi razumelo ali pa kakor bi bilo odveć. Mi ménimo namreć lastnost, vsled koje mora biti poslanec dober kristijan in to v besedi in dejanji. Na katoliški Moravi — pravi dalje „Hlas“ — moralo bi biti to pravilo umevno, da so poslanci naši dobri kristijani; toda, žal, nebriznost mnogih volilcev je zakrivila mnogo v tem oziru. In vendar kršćansko mišljenje in ravnanje ostane najbolje poroćstvo, da bode poslanec kristijan dolžnosti svoje do domovine in naroda izvrševal najvestnejše.

Ljudstvo naše na Moravi — piše „Hlas“ — se je v svoji ogromni večini stoprav nedavno priznalo h kršćanski verski ljudski šoli. Tako šolo hoćemo imeti in ne bomo odjenjali od boja, dokler ne zmagamo. Sijajni vzgled so nam v tem boji in ostanejo naši škofje in duhovniki. In tu naj bi volilec-kristijan, keđar se mu predstavi kandidat za poslanstvo, imel odloćiti svoje najtrdnije preprićanje o potrebi vpeljave verske šole in bi ne smel tega vprašati, koga hoće ljudstvo počastiti z zupanjem, in tudi spolnovati želje ljudstva, kako misli o verski šoli in kako bode postopal, keđar to vprašanje v tej ali oni obliki pride na dnevni red? Tak volilec-kristijan, zatajivši svoje preprićanje v odloćnem trenutji pred volitvijo, pregrešil se je nalašč in zakrivil neresnico, licemerstvo in farizejstvo, da ne govorimo o nevrlosti.

In kakor je v tem vprašanji, istotako je v drugih dolžnost volilcev, da se uverijo o svojem poslancu, je-li dober kristijan, kajti kršćanskega miš-

ljenja treba najbolj poslancu, ker se tu gré za radikalno preosnovo vse družbene vredbe na kršćanskih podlagah.

Ne pustimo se od nikogar odbiti z izogibno frazo, s koje je hotel s črtovino obsedeni Faust potolažiti in umiriti Marjetico, vprašajoć ga, veruje li v Boga in kako misli o svetstvih! Odloćno zahtevajmo od poslanskih kandidatov, da priznajo barvo in se osvedoćijo kot pravi kristijani. To smo dolžni sami sebi, svojim potomcem in bodoćnosti vsega naroda!

Šolstvo na Slovenskem.

Govoril poslanec Klun v državnem zboru dne 26. aprila 1890.

II.

Kaj naj porećem o šolskih razmerah v Istri, o kateri velja ravno v tem oziru žalostni klic: Tužna Istra!

Akoravno po zadnjem ljudskem šetji v Istri prebiva 43.000 Slovencev, 121.732 Hrvatov, torej vkupe skoro 165.000 Slovanov, in le 114.291 Italijanov, vendar hrvatsko in slovensko prebivalstvo v Istri nima nobenega zavoda, na katerem bi se otroci poućevali v maternem jeziku, temveč jih mora pošiljati ali na italijansko gimnazijo v Kopru, ali na nemško, ki se bode iz Pazna premestila v Pulj. Prav je sicer, da visoka vlada ustanovi srednjo šolo v Pulju, kjer naj se poućujejo otroci uradnikov in vojakov in oni mladenći iz Istre, ki se hoćejo izućiti za mornarstvo. Tudi je prav, da ima 114.000 Italijanov svojo gimnazijo v Kopru. Toda prav ni, da 165.000 Slovanov nima nobenega zavoda (Ćujte! na desnici); prav bi bilo, da bi se tudi za te ustanovil tak zavod; zato mislim, naj bi visoka vlada v Paznu ustanovila nižjo gimnazijo za slovansko prebivalstvo; poućni jezik naj bi se tako vredil, kakor na novi nižji gimnaziji v Ljubljani, da bodo ućenci mogli prestopiti na nemško gimnazijo v Pulju, dokler tukaj ne bode mogoća cela gimnazija.

Ne morem se loćiti od Primorja, da ne bi govoril tudi o tamošnji ućiteljski pripravnici. Pred le-

LISTEK.

Spomini na Telovo.

(Ćrtica iz minole dćbe.)

Po noći je naletaval tih, gorák dežek. Zemlja se je pomladila in usmevala v jutranji rosi. Zore žar je po drevesnih vršićkih v mračnem gozdu vil in tkal svetle niti, in kakor rahel sćn plavala je v dolu valovita megla, vila se ob deblih v lući in se zgubljala v nebni modrini. Tu in tam se je vzdramil ptićek na košati veji, stresel glavico, razprostri peróti in tiho zašćebetel. Po cvetji zaiskré se pestre, biserno blesteće rosne kapljice, ki jih je na svojem begu izgubila temna noć s svetlih kril. Obnebje se je zjasnilo in samo nad gozdíćem obtićel je mali oblaćek.

Prej nego je bilo obićajno zadoneli so zvonovi in vabili vernike k jutranji sv. maši. Meni se je pa zdelo, da je bilo to jutro več zvonov po okolici, nego po navadi in da imajo vsi jasnejši, veselejši in slavnejši don. Ćarobno in ljubko razlegali so se po vlaćni loki in planjavi sladki njih zvóki in spajali v velićajen, srce prešinjajoć zbor.

Praznićno oblećeni ljudje hiteli so od vseh strani na vabitev ubranih zvonov k cerkvam, saj je bil: praznik sv. Rešnjega Telesa. Bile so većinom priletne žene, starke in gospodinjce, ki se radi domaćih opravkov niso mogle pozneje vdelećiti slavnostnega spreveda, kakor možje in mladina.

Selo je bilo snažno pometeno, tik ceste zasaćeni so bili mlaji s trobojnicami, cesta pa posuta z zelenjem in cvetjem. Pod lipo in pred hišami, pred kojimi so se postavljali oltarji, bilo je vse živo in marljivo.

Po jutranji sv. maši gré gospod kapelan s sv. zakramenti v kočó poleg hiše, pred koje so postavljali tretji oltar: v njej je ležala na smrt bolna mlada deklia.

Pljućna naduha je že dolgo mućila njeno mlado živiljenje, ki je že kakor svetiljka pojemalo.

Francika je bila skoro sama kost in koža, toda njene velike in krasne oći so blestele, gledale tako resno in pobožno, kakor bi iz njih odseval drugi, lepši svet, nego je naš.

Ko pride k nji duhovnik, pozdravi ga mirno in uljudno, dasi je dobro vedela, da on samo oznaćuje drugzega gosta, koji nam vsem nekoć položi

svoje ledene prste na srce in oći, da jo je prišel pripravljat na prihod tega gosta.

Duhovnik ostane dlje ćasa pri nji in podelivši ji presveto Telo Gospodovo in sveto olje, dé ji odhajajoć tresoćim glasom in prijaznim usmevom:

„Kmalu bodete videli todi okolu pomikati se prelep sprevod, slišali ubrano godbo in petje na ćast sv. Rešnjemu Telesu. Prosil bom ĉ. g. župnika, naj tudi vam dá blagoslov, da skoro uvidite većjo slavo in ćujete krasnejše petje — gori v nebesih!“

Francika otroćje-hvaležno uprě vanj oći in šepće: „Hvala Vam lepa!“

Po duhovnikovem odhodu molijo prisotne prijateljice z bolnico molitve, obljubijo ji, da jo bodo obiskale popoldne ter hité domov, da se preoblećejo za sprevod.

„Mati“, zastoće bolnica.

„Ćesa želiš, dušica moja?“

„Pomaknite postelj bliže k oknu, da bom bolje videla, in odprite okno.“

„Će ti ne bo škodovalo? Po noći je deževalo.“

„Ne bode mi škodovalo! Zrak je tako gorák in vse tako lepo klije. — In pa, kaj mi pa more še škodovati? Saj bom tako kmalu šla.“

tom 1875 so bile na Primorskem tri pripravnice; jedna v Gorici z nemškimi, druga v Trstu z italijanskimi in tretja v Rovinju tudi z italijanskim poučnim jezikom.

Naposled so uvideli, da morajo tudi za hrvatsko in slovensko prebivalstvo v Istri vzgajati učitelje in da to na nemškem ali italijanskem zavodu ni lahko mogoče.

Zato so opustili te učiteljske pripravnice ter v Gorici ustanovili pripravnico za učiteljice z italijanskimi in slovenskimi in v Trstu z italijanskim poučnim jezikom, ki pa je pred šestimi leti postala italijanska višja dekliška šola. Učiteljska pripravnica v Kopru je tako vrejena, da se tam vzgajajo učitelji za italijansko, hrvatsko in slovensko mladino. Pripravnica je razdeljena v tri oddelke, na katerih se posamezni predmeti predavajo v maternem jeziku; poleg tega se nekateri predmeti predavajo v nemškem jeziku, in sicer: pedagogika, godba, petje, pisanje, risanje in telovadba; ravno tako se povsod v četrtem letu ponavlja zgodovina z zemljepisjem v nemškem jeziku, akoravno so se učenci teh predmetov prej učili v maternem jeziku.

Taka vredba pa ni všeč italijanskemu prebivalstvu, ker misli, da se njegovi učitelji premalo vzgajajo italijanski. Opomniti moram, da je ista slaba stran tudi za slovenske in hrvatske učiteljske pripravnike. Priznam tudi, da morajo Italijani za-se zahtevati svojo učiteljsko pripravnico; odločno pa moram svariti, da bi se taka pripravnica ustanovila v Trstu, kakor priporoča v resoluciji budgetni odsek, in sicer iz političnih in gospodarskih vzrokov. Saj ste slišali, kakošne razmere so v Trstu. Bilo bi namreč jako nevarno, pošiljati mladeniče v šolo v tako mesto, kjer jih more okužiti irredentovski dub, katerega bi potem vcepljali mladini.

Visoka vlada mora v prvi vrsti gledati na to, da se mladina vzgaja v pravem rodoljubnem, avstrijskem duhu; in v tem oziru se je po mojih mislih že preveč grešilo, in treba bi bilo, popravljati stare napake.

Italijani imajo svojo pripravnico v Kopru; ta naj se jim vredi, kakor želé; ali pa naj se ustanovi v Gorici, ali kjerkoli, ne pa v Trstu, kjer se tudi iz gospodarskih vzrokov ne priporoča. Gospoda! ne smete pozabiti, da je v Trstu jako drago življenje; učitelji imajo tam višje plače, nego v drugih mestih, in to bi bilo tudi pri učiteljih nove učiteljske pripravnice. Dalje moramo pomisliti, da so učiteljski kandidati večinoma sinovi revnih družin, in torej bi bilo krivično, ko bi jih silili v mesto, kjer je življenje dvakrat ali trikrat dražje. Dalje moram omeniti, če vlada ustanovi italijansko pripravnico, da jo mora ustanoviti tudi za hrvatsko in slovensko prebivalstvo na Primorskem, kar bi vsled bližnjega sorodstva jezikov ne povzročilo toliko težav in troškov, kakor v slučajih, če je kaj resnice na tem, da vlada namerava pošiljati hrvatske učiteljske kandidate na šolo pri Zadru, slovenske pa v Ljubljano. Ako vlada noče imeti dveh zavodov, naj pa odpravi našete nedostatke na pripravnici v Kopru, ono v Gorici za učiteljice pa obdrži. Zato prosim visoko zbornico, naj odkloni dotično resolucijo budgetnega odseka.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. junija.

Notranje dežele.

Volitno gibanje. Nove volitve v deželni zbor na Gorenjem Avstrijskem se bodo vršile meseca avgusta. Kakor znano, so imeli konservativci s 33 glasovi večino proti 17 liberalcem, in sicer je bil 1 virilen glas linskoga škofa, 10 zastopnikov veleposestva in 19 kmečkih poslancev. Pri prihodnjih volitvah bodo veleposestniki, katerih je okoli 130, zopet izvolili konservativne zastopnike, četudi z malo večino. V kmečkih občinah utegnejo konservativci izgubiti dva mandata, toda le vsled nejedinstvi konservativcev. Povsem, kakor so sedaj razmere, utegnejo konservativci izgubiti le dva mandata. To je dokaz, da je konservativna stranka na Gorenjem Avstrijskem še vedno enako močna, in da ji škodijo le osebna nasprotja. — Na Moravskem je češka kmečka stranka izdala svoj oklic ter postavila doslej 17 svojih kandidatov; govori pa se, da bo postavila še sedem novih kandidatov. Od dosedanjih poslancev je sprejela le župnika in državnega poslanca Weberja, proti ministru dr. Pražaku, vitezu Šromu, vitezu Mežniku, dr. Srbeckemu in dr. Tučku je postavila protikandidate. Tudi dolgoletnega poslanca Skopalika so izbrisali. „Hlas“ piše tem povodom, da v sedanjih razmerah, ko so Čehi v manjšini, ni umestno, da hočejo kmečke občine voliti le kmete, ker v boju proti Nemcem je treba odličnih zvedenih mož, kakor so ravno imenovani, proti katerim rujejo neznačajni sebičnejši.

Društvo za Husov spomenik. V Pragi se je osnovalo društvo za Husov spomenik, in pri tej priložnosti so magistra Husa slavili in ga v govorih v zvezde kovali. Mladočeh dr. Podlipny, predsednik shodu, govoril in slavil je Husa mej drugim tako-le: „Lahko rečemo, da je vse češko ljudstvo brez vsake izjeme do dobrega prepričano, da je magister Jan Hus najslavnejši mož češkega naroda.“ Gotovo ni dr. Podlipny sam sebi tega verojel. Zakaj vse ono češko prebivalstvo, katero je ali konservativnega, ali pa katoliškega mišljenja, ne vidi v Husu, kot protivniku sv. cerkve, nič slavnega, temveč ga je že večkrat v tem oziru obsodilo javno po mnogih deželnih zborih, shodih, kakor tudi po časnikih. Kakor se samo ob sebi razume, oglašil se je tudi Naprstek s svojim slabo osnovanim govorom za Husov spomenik. Zanimiv je vsekako razlog, iz katerega hočejo Mladočehi postaviti Husu spomenik. Spomenik naj vzbuja vsa mesta in kraje s češkim prebivalstvom, da posnemajo Prago, stavijo magistru Husu spomenike, ter ga slavé, kakor svoje dni stranka, ki je širila po Češkem podobo sv. Ivana Nepomuka. Smešno opombo je podal Kohn, namreč, da Husov spomenik ne bode razžalil židov. Seveda ne zato, ker je bil Hus protivnik sv. cerkve in ima torej tudi spomenik njegov proticerkven značaj.

Vnanje države.

Bolgarija. Srbska vlada je prosila bolgarsko, naj jej pojasni in raztolmači, zakaj se premeščajo čete pri Vidinu. Na to je odgovorila bolgarska vlada, da se to premeščenje vrši vsako leto. Vse vojaštvo bolgarsko se namreč umesti čez vroče poletenske dni po različnih taborih; torej nima to premeščenje nikakega političkega pomena.

Rusija. Ker bode baje priplul avstrijske mornarice oddelek v finlandski zaliv še letošnje leto, veseli se „Grazdanin“ ter izraža naklonjenost ruske države do Avstrije mej drugim tako-le: Zares vsak korak, ki ga naredi Avstrija v prid Rusiji, vsak njen poskus, da bi se zrušila stena, katero je povzročilo dolgotrajno delo nemške vlade, pozdravljamo

z veseljem, kajti to znači, da se bo Avstrija osvobodila osodolnih posledic zavezniških sosednih držav. Zaveza Avstrije z Nemčijo in Italijo še nikdar ni bila koristna: Avstrija je le iz žrjavice pobirala kostanj za drugi dve zavezni državi. Avstrija se trudi in bori, Nemčija in Italija pa mirno uživata sad njenega napora in prizadevanja. Koliko časa naj to še traja? Ali naj imenovana trodržavna zaveza le slabi Avstrijo? Kdo pa je veljal sploh, četudi po krivem, za najnevarnejšega nasprotnika Avstriji? Seveda Rusija. Ali pa ne bi bilo za Avstrijo bolje pridružiti se Rusiji in za obe državi srečonosni *modus vivendi* osnovati? Seveda ni še gotovo, da se uresniči zgoraj imenovani obisk avstrijske mornarice, vendar navdaja že sama govorica z veseljem vse prave prijatelje, ki bi že radi videli, da se reši že enkrat balkansko vprašanje.

Francija. Iz Pariza se poroča listom: Avtonomistje so se sporazumeli o volitvi predsednika občinskemu svetu. Zmaga bode gotovo na njih strani, kajti že sami na sebi v večini, imajo poleg tega še mnogo pristašev drugih strank. Od 80 glasov jih imajo sami 46. Izmed ostalih 34 glasov je 15 konservativcev in 5 liberalcev, kateri se pa v verskih vprašanjih z njimi strinjajo. Ker imajo oportunisti le 14 glasov, sklenila je večina, da jim ne bode več prepustila v prihodnje mesto družega predsednika.

Nemčija. Iz Monakovega se poroča: Nov bogočastni minister dr. pl. Müller je rojen 1846. l. v Dahavi, obiskoval je vseučilišče monakovsko, 1875. l. je stopil v ministerstvo notranjih zadev, od 1878. do 1880. l. je bil državni tajnik kralja Ljudevita II. in odslej je opravljal le više službe. Ljudje, kateri dobro Müllerja poznajo, trdijo, da se bode potrudil za najboljše osebne razmere z najvišimi cerkvenimi dostojanstveniki.

Anglija. Pri posvetovanji o proračunu je zahteval Campbell, da se prečrta služnina belgolandskega guvernerja. Helgoland (otok v Severnem morji), — rekel je govornik, — Angliji nič ne koristi, torej naj se prepusti Nemčiji. Državni podtajnik baron Worms se je oglašil proti temu načrtu. Ko bi se hotela Anglija ozirati na to, da so mnoga njena posestva bližje drugim državam, kakor Angliji sami, odstopiti bi morala otoke v morskii ožini Franciji in Gibraltar Španiji. Campbellov predlog je bil zavržen s 150 proti 27 glasovom.

Belgija. Iz Bruslja se brzojavlja 2. t. m.: Včeraj so se vršile ožje volitve v provincijalni svet. Vspeli so zadovolil liberalcev. V Loevnu je dobil klerikalni kandidat štiri glasove večine. Ta volitev bo pa brzkone ovržena, ker je bilo 59 volilnih listkov kot neveljavnih zavrženih. V Diestu in Soigniesu so propali liberalni kandidati. Liberalci so zmagali samo v enem kraju (Spa).

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 3. maja. *) Naše stolno mesto ima letos priliko, da dobi lepo poslopje, palačo v pravem pomenu besede, ki bode gotovo v kras in korist Ljubljani. Razgovori so se že vršili z merodajnimi faktorji, toda do sklepa še ni prišlo, kajti tu gre zopet za važno vprašanje, da namreč ni mogoče najti primerne stavbenega prostora. Kakor vsa velika podjetja ali stavbe sploh trpé vsled nedostatka, da imamo v Ljubljani premalo stavbenih prostorov, tako tudi tu. Toda ker je tu sila nujna, treba letos določiti dotični prostor, zakaj če se letos ne odloči mesto, potem nimamo morebiti dvajset

*) Da se stvar z vseh strani pojasni, priobčimo ta dopis. Op. vred.

„Ne govóri tako, srcece moje: saj še ni tako hudo. Hočeš li, bom pa pomaknila postelj k oknu.“

Bolnica se nasmehne in pogleda na vrt. Razcvetele rože sezale so skoro do okna.

„Mamica“, pošepče zopet bolnica.

„Kaj hočeš?“

„Spletite mi iz teh rož venček in položite mi ga na glavo. Rađa bi bila tudi jaz družica — vsaj na postelji — ko ne morem — za sprevedom!“

Mati se hitro obrne in obríše solze.

„Da, da, naredila ti bom venček.“

Gré torej na vrt, natrga cvetec, splete venec in ga položi bolni hčerki na lepo razčesane lase.

Kmalu se oglásé iz zvonika zvonovi. Otroci, deklice, mladeniči, možje — kdor more, vse hiti v najlepši praznični obleki veselega obličja v Gospodov hram. Pred cerkvijo zaigra godba.

Francika posluša veselo godbo, in dve debeli solzi ji kanete po blelih licih.

Zakaj? Ali ji je bilo žal, da ji ne bode več igrala vesela godba? Ali je pa obžalovala, da se je prej katerikrat radovala godbe? Ali so morda divni zvoki razburili njene bolne čutnice?

Hkrati zagrmé za cerkvijo topiči.

Bolnica se strese in vsklikne.

„Si se li prestrašila, dušica moja?“ pogladi ji mati lice.

„Da!“

„Ko bi mogla, prepovedala bi to streljanje. Oj, to bo danes še pókranje!“

„Naj streljajo, saj je Bogu na čast!“

Na to zazvoné v zvoniku in pritrkavajo v drugo, sem od cerkve se pa razlega petje in godba.

Francika vzame izza zglavja molek in moli, šepetajoča pri posamičnih oddelkih sv. maše zadovoljna: „Zdaj je pristop, zdaj evangelij — povzdigovanje . . .“ in ni mogla skoro dočakati konca sv. maše, da bi videla spreved.

Konečno se prikaže spreved iz cerkve, in na vseh oknih prižigajo sveče.

„Mati, podložite mi še jedno blazino, da bom mogla sedeti in vse bolje videti“, prosi Francika.

Mati jo posadi, podloži blazino, in na emrt bolna družica zrla je presrečna ven na okrašeno selo, na vihrajoča bandera, šolsko mladino, krasne družice, godce, pevce, strežaje in župnika pod nebom, pred kojim so belo oblečene deklice kakor angeljci cvetje posipale; zrla je k blesteči monštranci, v koji biva Bog, v kogar je verovala, po Njem hrepenela — in srce se ji je krčilo same radosti.

Petje, godba, lesk, vonjava — vse to jo je omamilo. Zatisne oči in samo posluša. Obredi pri prvem in drugem oltarju so končani. Zdaj se bližajo k tretjemu oltarju. Francika se zopet vspne in gleda ven. Spreved gré mimo njenega okna. Vsi gledajo bolnico pod vencem — deca radovedno, odrasli ginjeni. Pri tretjem oltarju poleg bolnice zapoje g. župnik: „Ecce panis angelorum“, pevci pa za njim lepo vbrano pesem o „sv. Rešnjem Telesu“, da je Francika vse kitice slišala.

Bolna deklica sklène roki, pogleda proti nebu in šepče: „O — Bog kaka krasota!“ ter zdrkne nazaj na blazine.

Mati pa zré z okna za sprevedom, pomikajočim se k četrtemu oltarju.

Ko ondi mine blagoslov in duhovnik zapoje: „Te Deum laudamus“ — obrne se mati k bolni hčerki.

Ta je ležala mirno z blaženim nasmehom na ustih.

„Spi“, šepče mati.

Da, zaspala je na veke, Vsegamogočni vzél jo je k sebi — iz te solzne doline. A. S.

leti več tako ugodne prilike, dobiti lepo poštno poslopje v Ljubljani.

Kakor sem že omenil, vršili so se že pogovori; ali meni se zdi, da gre vsa ta stvar prepočasi, in bojim se, da zamudimo ugodno priliko vsled prepočasnega poslovanja. Pri vsakem stavbenem prostoru je treba komisijskega ogleda itd., kar potrebuje gotovo tudi nekaj časa, in če ne ugaja jeden prostor, treba je poiskati drugega.

V mestnem zboru omenil se je že jeden prostor pri razgovoru o gledališču, in to je cesarja Franca Josipa trg. Ne morem si misliti bolj ugodnega, primernega prostora za tako zgradbo, kakor je ta. V najkrajši zvezi z južnim kolodvorom, na lepem širokem prostoru, kjer ni takega hrupa, kakor po družih ulicah, poleg glavnega trga, podá nam vse pogoje, katere je staviti za zgradbo takega poslopja. Torej naj mesto ponudi visoki vladi ta prostor, in sicer kmalu, da se ta potem „pro“ ali „contra“ odloči, ker v negativnem slučaju nam je zopet treba iskati si drugega stavbišča.

S to zgradbo bi se ne le dotični kraj mesta, ki ima po Resljevi cesti lepo prihodnost, zdatno oplešal, tudi prebivalci tega kraja bi imeli lep dobiček. Stavba, ki bi stala več sto tisočakov, pripomogla bi tudi raznovrstnim obrtnikom, ki bi dobili mnogo dela. Iz teh razlogov bi si tudi usojal prositi slavni mestni zastop, oziroma gospoda župana, da to stvar vzamejo energično v roke ter jo kmalu rešijo v korist našemu mestu.

Omenil sem prej, da nam primanjkuje stavbišč. Ako si ogledamo „belo Ljubljano“, koliko oralov sveta ne leži v mestu, ki bi bili primerni za stavbe! Mesto ima svoj načrt za bodoče ceste; bi li ne bilo umestno, ako se naredé te ceste tam, kjer je mogoče takoj; kjer pa za sedaj ni mogoče, dela se z vso silo na to, da se otvorijo ulice. Če imamo le dve novi cesti, ob katerih leže stavbišča, je že za nekaj časa zopet preskrbljeno. Proti južnemu kolodvoru, ob dunajski cesti, tam leži bodočnost mesta, ker svet je tam ravn in sub, za stavbe ugoden. Treba je torej na ta del mesta vso pozornost obratiti, da se uresniči nade, ki so sedaj le na — papirju.

Glavna zapreka na dunajski cesti ste bolnišnici, — deželna in vojaška. — Ako se posreči, te dve zapreki odstraniti, imamo stavbišč dovolj za petdeset let. Torej, merodajni faktorji, na delo; občinstvo Vas bođe gotovo podpiralo, in Vam bođe iz srca hvaležno, da ste kaj storili za mesto in njega prebivalce.

Iz Curitibe v Braziliji, meseca aprila. Neki rojak iz vrhniškega okraja je pisal svoji družini iz Brazilije daljše pismo, iz katerega povzamemo naslednje:

Ob kratkem vam opišem svoje življenje. Brodil sem doslej po mnogih krajih te velike države. Delal sem skoraj že vsa dela, kar jih je mogočih. Najprvo sem bil v neki opekarni, pozneje sem delal cesto, opravljal strojarsko delo, okopalval zemljo; navzlic temu sem le toliko zaslužil, da nisem beračil. Čez leto in dan sem zopet prišel v mesto, kamor so me bili zvodili iz Evrope od ljube družine.

Tu ni nobeno delo trajno, življenje jako drago, zato si je nemogoče kaj prislužiti. Sedaj sem mesec dnij pri novi železnici. Delo je strašno težavno, plača pa tako slaba, da ne zadostuje za hrano in obleko. V okraju sv. Katarine, kamor nas je bil poslal tisti agent, je neizrečena vročina; kraj je nezdrav, ni ne dela, ne denarja — sama puščava. Fabrik in železnic tam ni. Po mnogih krajih pa je od decembra do majnika rumena mrzlica, ki je hujša od kolere. Tujce ta bolezen zelo pobira.

Država Brazilija je sploh čudna. O praznikih tu nič ne vem in ne slišim zvonjenja. Živina ni močna, meso slabo, vino drago, ljudje so suhi, rumeni, rujavi; belih je malo. Zemlja rodi slabo žito, ker je veliko mrčesov in ptičev, ki vse pojedó. Nalivi so hudi. Le tobak je po ceni.

Ljudje sploh niso veliko vredni, leni so in zanikerni. Tu človek živi brez Boga, ko divja žival. Hudo mi je pri srcu, ko se spomnim svoje domovine. Kolik razloček! Tu je od Boga in dobrega sveta zapuščena dežela, kamor so menda najprej roparje pošiljali, pozneje pa sužnje iz Afrike. Ljudje so se tukaj sklatili skupaj menda iz vseh narodov. Nas je tukaj nad 10 Kranjcev; vsi bi se radi vrnili domov, ko bi le mogli, a nimamo za vožnjo. Prosim vas, rešite me iz te dežele. Pomoči potrebujem. Pošljite mi vsaj 100 gld., da moram od tukaj. Nikomur ne želim takega življenja in vsacega svarim, naj ne hodi v daljno Brazilijo.

Dnevne novice.

(**Železnica Divača-Loka-Celovec.**) Trgovska in obrtniška zbornica je sklenila v večerajnji seji, da bođe odposlala svoje zastopnike k shodu v Celovec, kjer se bodo vršili dogovori o gradnji železnice Divača-Loka-Kranj-Celovec. Za zastopnika je izvoljen zbornični svetovalec g. Karol Luekmann. Tudi deželni odbor odpošlje svojega zastopnika.

(**Železnica Ljubljana-Kamnik.**) Visoko c. kr. kupčijsko ministerstvo je z ukazom z dné 21. maja 1890. l., št. 17.991, napravo ostalega dela proge lokalne železnice Ljubljana-Kamnik od km 22-6 do konca železnice v km 23-07 katastralne občine Kamnik v principu potrdilo in zajedno naročilo politični obhod in izvršitev razlastitvenih obravnav te proge. Po tem takem se omenjena komisijska opravila odredé na 18. junija 1890. l. dopoldne ob 10. uri v Kamniku. Dotični podrobni načrti so razgrnjeni na upogled do omenjenega dné pri c. kr. deželni vladi (v pisarni V., na Bregu, hišna št. 6, v drugem nadstropji) in pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kamniku. To se naznanja vdeležencem s tem pristavkom, da jim je dano na voljo, vložiti ugovore zoper zahtevane razlastitve ali opombe zoper gradbeni načrt sam v navedenem obroku pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kamniku ali pri komisiji.

(**Imenovanje.**) G. Janko Žirovnik, nadučitelj v Gorjah, je imenovan za nadučitelja v Št. Vidu nad Ljubljano.

(**Predrzni tatovi.**) Na treh krajih mavške župnije so poskušali nocojšnjo noč tatovi svojo srečo. Na Podrečji so pokradli ubogi ženski vso praznično obleko. Odtod naprej gredé so vzeli v Mavčicah neki gospodinji pet kokoši. Nekaj čez polnoč so prišli tatovi v Praše do hiše gostilničarja „Pustotarja“. Pred blizu štirimi leti bilo je temu posestniku veliko pokradenega, in nocoj bi bil kmalu zopet jednako nesrečen. Že so vrgli tatovi omrežje iz okna skladišča, kar prideta dva mlada fanta, ki sta prav do polnoči pomagala deteljo v kozolec skladata. Ko zaslišita ob oknu praskanje, močno zakričita; tatovi preplašeni pa zbežijo proti Mavčicam. Bili so trije, katere je hišni gospodar sam videl, a se jih ni upal sam preganjati.

(**Umrli**) je nenadoma dné 3. t. m. č. g. Matej Poglšek, župnik v pokoju pri Sv. Mihelu poleg Šoštanja. Pogreb bođe jutri dné 5. t. m. ob 4. uri popoldne. N. v m. p.!

(**Vladika Strossmayer**) se je v ponedeljek zvečer vrnil iz Rima v Zagreb. Ž njim se je vrnil tudi preč. g. kanonik dr. Fr. Rački.

(**Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji.**) so vnovič darovali sledeči gospodje: Dr. Eduard Volčič, c. kr. pristav v Žužemperku, 5 gld. Oton Ploj, c. kr. notar v Žužemperku, 5 gl., dr. Josip Jelenc na Dunaji za meseca mare in april po 1 gl. skupaj 2 gld. in g. M. H. c. i. kr. poročnik na Dunaji 2 gld. Srčna hvala vsem darovateljem!

(**Glas iz-med občinstva.**) Za stavbišče deželnega gledališča nemška gospóda po raznih listih vedno daje lepe svete, češ, naj se gradi gledališče sredi lepe „Zvezde“, ako drugje ni prostora v mestu. Kaj pa, ko bi kdo teh gospodov, ki so v tesni zvezi s kranjsko hranilnico, ponudil deželnemu odboru kos svojega vrta kje v mestu! Prostorov primernih je dovolj, in konec bi bil vsem načrtom in marsikateri nevolji. Sploh pa je javna tajnost, zakaj se mnogi potegujejo za prostor ob Lattermannovem drevoredu.

(**Narodno mlačnost**) vsak čas predbaciva radikalna gospóda naši duhovščini. A tá gospóda gotovo ne pomisli, da so se predrugačile razmere. Zuano je, da so mnoge čitalnice in bralna društva pomagali ustanavljati národní in požrtvovalni duhovniki. In sedaj? Duhovščina ima namesto jednega dva neprijatelja, tujega in domačega. Kdor je prejšnje čase hotel veljati za omikanca, mislil je, da se mora sramovati svoje národnosti; sedaj pa se mnogi iz-med naših omikancev naravnost sramujejo občevati z duhovniki. Mnogi mislijo, da pokažejo svojo moderno omiko, ako v javnosti z neslanimi dovtipi zasmejujejo sv. cerkev in njene služabnike, kateri so pri nas z jako pičlimi izjemami vedno izvrševali tudi národne dolžnosti svoje. Naravno je torej, da je nastal ta prevrat v národnem taboru, čemur pa ni kriva národna duhovščina. Znamenja kažejo, da se utegnejo te žalostne razmere razširiti tudi v sosedne pokrajine.

(**Kakor pri nas!**) Zadnji brnski „Hlas“ piše v uvodnem članku med drugim: „Živimo v odločilni,

usodni dóbi, zakaj o našem plašču že mečejo kocke. Vzlic našemu delovanju in naporu v prejšnjih časih nimamo svojega doma tako zavarovanega s trajnimi poroštví, da bi brezskrbno mogli slediti in vse moči združiti za kulturne in narodno-gospodarske namene. Nismo še svoji. Naši politični idejali, to je obnovenje državnega prava, naše deželno postavo-dajalstvo in samouprava, prosta in od nikogar prikračena národna ravnopravnost obeh narodnostij v deželi: ti naši idejali, ti pogoji obstanka niso dovolj uresničeni, tako da glavno vodilo našega političnega in narodnega življenja mora še dolgo ostati kot zbirališče vseh močij za jednim namenom. Mi ne mislimo one sloge, ki izločuje vsakatero drugačno mnenje in nazor o načinu boja in porabi naših bojnih močij. Take sloge ne bomo nikoli doživeli, ker je nemogoča stvar, da bi med narodom prenehale prirodne razlike posameznikov in se vse glave ravnale po jedni misli. Sloga je pri nas samo jedina smer vseh naših naporov; podrediti se morajo postranske koristi celoti in izključiti osebni nameni, ki škodijo vsemu narodu. In kaj vidimo v tako odločilni dóbi, ko bi nas moral poučiti že vzgled neprijateljev, da treba pri prihodnjih volitvah zbrati vse narodne moči v celoti? Namesto edinosti opazamo grozno razcepljenje strank edino le iz osebnih namenov. Neko neznatno število našega razumníštva hoče ljudstvo slepiti z besedami, ki so na videz vabljuje, v resnici pa ničemurne. Jeden sin naroda se vzdiguje proti drugemu. In zakaj? Da med zmešnjavo, razburjenjem in preprirom nekateri prekanjeni sebičneži vjamejo mandate, katerih se bodo posluževali za svoje slavohlepe. Ne dajte se odvrčevati s poti razuma ter zatrite staro kletko Slovanov, da nesložnost stanov škodi vsemu narodu ter ga podáje neprijateljem v pest!“

(**Vtonila**) je danes popoldne na Barji Terezija Tomec, posestnica v Trnovem, sestra magistratnega komisarja g. J. Tomca. Najbrže je oslabela med delom ter si je hotela z vodo v jarku olajšati težave, a je žal pri tem našla svojo smrt.

(**Beneška Slovenija.**) „Nova Soča“ piše: Zuano je pretužno stanje naših bratov na Beneškem. Jezik naš slovenski nima tam nikake pravice ne v uradih ne v šolah, le v cerkvi ima od nekaj svoje zavetišča. Šole so popolnoma italijanske; otroci ne slišijo v njih niti jedne besedice slovenske. Šolska dolžnost pa traja v Italiji menda samo tri leta, a v tem času se slovenska mladina nauči le čitati in po nekoliko sto besedij, katere pozneje zopet pozabi. To je dobro! Da pa bi imela tamošnja mladina od šole vendar nekoliko dobička, dobili so se doslej marsikje rodoljubni možje, ki so jo naučili čitati tudi slovenski. Na tak način je začela mladina čitati slovenske knjige, v prvi vrsti slovenske katekizme, sv. evangelij in molitvenike. Ali slavna liberalna vlada italijanska se je zbala slovenskih katekizmov in molitvenikov; zato je začela zasledovati tiste rodoljube, ki učé mladino čitati slovenski. Nedavno je dobil neki beneški Slovenec jako ostro zapoved, da mora opustiti pouk v slovenščini, katerega je bil osnoval v lepi, čisto slovenski svoji vasi. In to se godi v Italiji, ki se je zjediniła na podlagi narodnostnega načela in ki je silno ponosna na svoj „liberalizem“!

(**E. Bosco**) se je te dni pripeljal v Ljubljano. Prvo predstavo priredi jutri v redutni dvorani ob 8. uri zvečer.

(**Vspored petju in godbi**) veselice, katero priredi slov. del. pevsko društvo „Slavec“ na Koslerjevem vrtu v nedeljo dné 8. t. m.: 1. Koračnica, svira vojaška godba. 2. Donizetti: „Souvenir de Bellini“, Ouvertura, svira vojaška godba. 3. Vogel: „Glas domovinski“, moški zbor. 4. Strauss: „Märchen aus der Heimat“, valček, svira vojaška godba. 5. F. S. Vilhar: „Nočna pjesma“, moški zbor s tenor-samospevom, (društvu „Slavec“ posvetil skladatelj), samospjev poje g. Iv. Meden. 6. Gounod: „Fantazija“ iz opere „Romeo und Julie“, svira vojaška godba. 7. Kücken: „Mladi godci“, moški zbor s četvero-spevom, pojó gospodje Pavšek, Kavčič, Bajec, Malič. 8. Ipavic: „Domovina“, pesem, svira vojaška godba. 9. Ipavic: „Oblačku“, četvero-spev, pojó gg. Meden, Pavšek, Bajec in Malič. 10. Petrella: „Arija“ iz opere „Marco Visconti“ svira vojaška godba. 11. Nčved: „Lahko noč“, moški zbor z bariton-samospevom; poje g. Bajec. 12. Scherenzel: „Melodičen venček slovanskih pesmi“, svira vojaška godba. 13. Förster: „Pjevajmo“, moški zbor. 14. Novaček: „Hygiea“, polka française, svira vojaška godba. 15. Harmstom: „La Grotte d'Azur“, valček, svira

vojaška godba. 16. Strauss: „Stürmisch in Lieb und Tanz“, polka hitra, svira vojaška godba. — Kegljanje na dobitke, tehtanje in otroška zabava. Dobitki: 1. dobitek: 2 cekina; 2. dobitek: 5 gl.; 3. dobitek: 4 gl.; 4. dobitek: 3 gl.; 5. dobitek: 2 gl.; 6. dobitek za največ serij: 3 gl.; 7. šaljivi dobitek za največkrat vseh devet. — Začetek ob 1/2 4. uri popoldne; vstopnina 20 kr., udje so vstopnine prosti.

Telegrami.

Gradec, 3. junija. Minolo noč je umrl v Paldavi državni poslanec dr. Jurij Pscheiden. Zastopal je kmečke občine Feldbach-Radgona ter bil član katoliškega centra.

Praga, 3. junija. Predloga o preosnovi deželnega šolskega sveta je bila v tretjem branji sprejeta, dalje postavni načrt o donesku dveh milijonov za pristanišče v Pragi in plovbo na Moldavi. Nato je cesarski namestnik grof Thun izjavil, da je deželni zbor odložen.

Budimpešta, 4. junija. Delegacije: Skupni proračun znaša 116,523.548 rednih troškov, izrednih pa 16.402.339 gl. Od izrednih spada 14,450.439 gl. na armado, 1,860.500 na mornarico. Po odšteti dohodkih carinskih pristojbin v znesku 40,669.500 gl., ostane čiste potrebsčine 92,256.387 gold., in sicer spada na Avstrijo 63,287.881, na Ogersko 27,123.377 gl. Za armado v Bosni je proračunjenih 4,365.000 gl., za bosansko civilno upravo 10,136.149 gl., pokritja 10,187.650 gl., preostanek 51.501 gl. Vojni minister je zagovarjal kredit za brezdimni smodnik, ker so poskušnje pokazale potrebo tega smodnika, za kar se mora zgraditi nova praharna. Vojno ministerstvo je zahtevalo 1,389.000 dodatnega kredita za l. 1890 zaradi podraženja žita. Gledé na carino ima Avstrija 35,902.250, Ogerska 5,240.750 in Bosna 126.500 gl. prebitka.

Budimpešta, 4. junija. Izvanredna vojaška potrebsčina je tako razdeljena: 2 mi-

lijona za repetirke, 2 1/2 milijona kot prvi obrok za brezdimni smodnik, 2 milijona za trdnjave, 889.534 gl. za preosnovo lahkih baterij v težke, 695.400 gl. za dopolnitev moštva pri pešpolkih. Vnanji minister zahteva 600.000 gl. dispozicijskega zaklada.

Pariz, 4. junija. Predsednik Carnot je pomilostil princa Orleanskega, katerega so po noči prepeljali čez mejo.

Umrl so:

1. junija. Neža Jeras, gostija, 82 let, Rimska cesta 3, marasmus.

2. junija. Pavla Križman, delavčeva hči, 4 mesece, Karolinska zemlja 7 božjast.

V bolnišnici:

31. maja. Ivan Klemens, knjigovez, 52 let, oslabljenje moči. — Marija Hafner, delavčeva žena, 46 let, septihemia.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokri- tine na 24 ur v milij.
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		739.9	12.4	si. vzh.	oblačno	0.00
3 2. u. pop.		739.8	20.4	"	jasno	
9. u. zveč.		739.9	14.6	"	"	
Srednja temperatura 15.8° za 1.7° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89	gl.	—	kr.
Srebrna " 5 1/2 " " 100 " " 16%	89	"	95	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	"	55	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	55	"
Akcije avstr.-ogerske banke	966	"	—	"
Kreditne akcije	306	"	25	"
London	116	"	80	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	32	"
Cesarski cekini	5	"	58	"
Nemške marke	57	"	32 1/2	"

Na prodaj je lesen, lepo porbarvan in pozlačen

kip „Marija pomagaj“

v visokosti 110 cm pri Fr. Tomanu, pozlatarju, sv. Petra cesta št. 4. (3-3)

Svarilo.

Izjavljam, da nisem plačnik za na moje ime uže napravljene ali v bodoče name-ravane dolgove.

LJUBLJANA, 4. junija 1890.

VINCENC ČAMERNIK,

oče,

kamnosek.

(2-1)

Zadruga brivcev in vlasuljarjev ljubljanskih

naznanja slavnemu občinstvu, da bodo pričenshi s 1. junijem brivnice in vlasuljarnice

ob nedeljah in praznikih od 3. ure popoldne zaprte. (12-4)

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se v ljudo podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kiškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrance, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Na blagovoljna vprašanja rado-voljno odgovarjam. (52-23)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Na prodaj je

košnja dveh travnikov

v mestnem logu. — Več poizvé se na Starem trgu št. 21. (3-3)

Tuji.

2. junija.

Pri Slov.: Billina, Alvian, Stern, Blau, Kavan in Marikus iz Dunaja. — Burja iz Senožč.

Izvršeno blago pošlje dobro spravljeno

Delalnica in zaloga

cerkvenega orodja in posode

IVANA KREGARJA

v Ljubljani

premeščena je na

Poljansko cesto št. 3

(Vhod in izloga Cesarja Jožefa trg.)

Prečastito duhovščino in cerkvena predstojništva opozarja zgoraj označeni na premeščenje ter se uljudno priporoča v mnogo-brojna naročila zagotavljajoč najpoštenejšo in najcenejšo izvršitev po poslanih vzorcih ali po lastnem načrtu.

Monstrance, ciborije, tabernakeljne, svečnike, lestence

izdeluje iz najtrše in najzanesljivejše kovine lično in cenó, česar so se nekateri preč. gg. naročniki že uverili.

Sprejeme staro orodje v popravo in prenovljenje, posre-bruje in pozlatuje v ognju tudi strelovodne osti po najnižji ceni.

in poštnine prosto.

Poljanska cesta št. 3 v Ljubljani.

Vhod in izloga Cesarja Jožefa trg

Fran Jevnikar

Ljubljana

Tržaška cesta št. 29

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu

lepo, ukusno in solidno izdelane salonske in navadne loučene, belo, rujavo, zeleno in slonokoščeno osteklene, ognju protivne

peči

v najraznovrstnejših oblikah, kakor tudi vse v to stroko spadajoče izdelke po najnižjih cenah.

Cenilnike pošiljam na željo franco.

Zastopništvo pri (40-10)

Vidic & Comp.

Slonove ulice.

OLJNATE BARVE

kositarskih pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLE HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža (17)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.